

Jesus og Mo

De bedste striber

Forlaget www.jesusandmo.net/dansk

Titel:

Jesus og Mo. De bedste striber.

Copyright © 2015:

Forfatteren og Forlaget www.jesusandmo.net/dansk.

Kopiering:

Kopiering fra denne bog må kun finde sted på institutioner, der har indgået aftale med Copy-Dan, og kun inden for de i aftalen nævnte rammer.

Udgiver:

Forlaget www.jesusandmo.net/dansk.

Mail: jesusogmo@gmail.com

Web: www.jesusandmo.net/dansk.

ISBN-nummer:

978-1-312-85124-5

Introduktion

Det er svært at få ret meget at vide om den anonyme tegner af den britiske internet-tegneserie. Han foretrækker at leve diskret og træder aldrig offentligt frem. Det kan man ikke fortænke ham i.

Ophavsmanden til tegneserien var forudanende forsigtig, da han i november 2005 begyndte at tegne og publicere sine første religionssatiriske striber på internettet. Dengang var 'Karikaturkrisen' endnu ikke trådt ind i sin mest eksplosive fase. Jyllands-Postens Muhammed-tegninger blev trykt i september samme år og vakte nok en del international opsigt, men ambassadenedbrændingerne og dusørerne på de danske bladtegnere hoveder lå endnu et par måneder længere fremme i tiden.

Jesus og Mo blev hurtigt kult blandt ateistiske intellektuelle, men forblev ukendt af den større offentlighed. Hvor klogt det var af tegneren at værne om sin sande identitet, har vi siden set dystre beviser for – fra økseangrebet på Kurt Westergaard over brandbombeattentatet på det franske satireblad Charlie Hebdo i 2011 og den svenske tegner Lars Vilks permanente politibeskyttelse til det gruopvækkende blodbad på Charlie Hebdos redaktion i januar 2015.

Denne sidste tragedie – de første drabsforsøg på Muhammed-tegnere, der har nået deres barbariske mål – danner en uhyggeligt aktuel baggrund for denne udgivelse, hvormed udvalgte striber af Jesus og Mo for første gang foreligger på dansk. Den bekræfter også endnu en gang, at presset mod ytringsfriheden ikke kun udgår fra repressive statsmagter. I demokratiske nationer udgår det i højere grad fra voldsparate grupper i civilsamfundet, som er inficeret med totalitære tankegange.

Vi har med de modbydelige drab på de franske tegnere fået anskueliggjort, hvor livsfarligt det kan være at gøre grin med religion.

Men udåden gør det kun desto mere påtrængende at insistere på vores ret til at gøre netop dette. Af to grunde. For det første fordi ytringsfriheden ikke forsvares mest effektivt gennem højtidelige forsikringer om, at man støtter den 'i princippet' – men ved at bruge den i praksis, og ved at bruge den lige præcis i de sammenhænge, hvor den er mest truet.

For det andet fordi netop begavet satire er den farligste fjende, som totalitarismen og dens sandhedsprætendenter kender. Intet formår som begavet satire at udstille hulheden bag totalitarismens falske autoriteter.

I Jesus og Mo bliver det hurtigt klart, at satirens mål her ikke er at håne religionen, men at lægge op til en intelligent og ikke-aggressiv problematisering af de utallige logiske brister, som gennemsyrrer den religiøse forestillingsverden. De to guddomme, den islamiske og den kristne, har i disse striber taget bolig i to universitetsstuderende, der deler seng i samme kollegieværelse, mødes på pubben over en Guinness eller sidder på en parkbænk. De er begge tegnet med så afvæbnende en ømhed, at det er svært at forstå, at nogen skulle tage anstød af det - selv når man tager højde for den voldsomme appetit på krænkelser, som mange rettroende ynder at udvise. Det er svært ikke at fatte sympati for Jesus og Mo og deres naive og famlende bestræbelser på at retfærdiggøre deres obskure trosartikler, når disse udsættes for den kritiske fornufts tilintetgørende argumenter. De sidste fremføres som regel af den ateistiske bardame, som vi aldrig ser – og altid med stor venlighed, men også med et aldrig svigtende og skarpt blik for at slå ned på enhver form for nonsens.

Trods denne afvæbnende humor har også Jesus og Mo været centrum for dødstrusler og ophidsede ønsker om censur. Det oplevede en britisk parlamentskandidat med muslimske rødder, Majid Nawaz, da han sendte den tegning af Jesus og Mo, der også er på forsiden af denne bog, ud på Twitter med en bemærkning om, at han ikke følte sig stødt af den.

Det medførte, at der blev indsamlet over 7.000 underskrifter på et krav til Det Liberal-demokratiske Parti om, at Nawaz skulle fjernes som parlamentskandidat. Derudover modtog han personligt en række dødstrusler.

Tidligere er to studerende fra London School of Economics i forbindelse med en offentlig begivenhed blevet bedt om at tage deres Jesus and Mo-t-shirts af eller forlade området.

Vi ved som sagt ikke, hvem tegneren er i virkeligheden. Men som den fremtrædende engelske ateist og evolutionsbiolog Richard Dawkins påpeger, må han tydeligvis have fordybet sig grundigt i filosofisk ateisme og religionspsykologi for at sætte sig i stand til at punktere de religiøse dogmers selvforblændelse med en sådan lakonisk klarhed. Hvad fagfilosoffer kunne

bruge tykke værker på, opnår han med få spidse sentenser og billedsekvenser uden mindste svækkelse af den kritiske effekt.

Vi lever i en tid, der råber på blasfemisk satire. Jesus og Mo er vitriol, syre og kritik for såvel kristendom som islam. Og det er der brug for. Som den amerikanske filosof Peter Fosl udtrykker det:

”Findes der noget bedre middel mod de totalitære teokrater end tegninger, der går over strengen og bruger latterliggørelse, humor, ja selv hån? Blasfemi er nødvendigt for at punktere den oppustede skinhellighed hos enhver, der hævder, at ‘jeg har Gud på min side i modsætning til dig’. Som middel imod teokraters absolutte rethaveriskhed gør flittig udøvelse af blasfemi religionerne mere sikre for demokratiet.”

Den første stribe efter terrorangrebet på Charlie Hebdo.

Derfor udgiver vi Jesus og Mo anonymt

På forlaget var vi i fuld gang med at layoute denne bog, da terrorangrebet på Charlie Hebdo fandt sted. Vi var ikke længe om at beslutte at fastholde udgivelsen, som kun blev endnu mere nødvendig, for at terroristerne og de religiøse mørkemænd ikke skulle nå deres mål. Men vi traf også hurtigt to andre beslutninger: Bogen skulle udkomme så anonymt, at ikke bare tegnerens navn er skjult, men også forlagets. Vi har følt, at faren for terrorhandlinger mod mennesker og institutioner, der tillader sig at forholde sig kritisk til visse dele af islam, i øjeblikket er så stor, at vi ikke kan udsætte vores familier og medarbejdere for den risiko, det indebærer at lægge navn til en udgivelse, hvor der er tegninger af Muhammed på hver eneste side. Vi vil også gerne selv undgå at ende livet som martyrer på ytringsfrihedens alter.

Det er en indskrænkning af ytringsfriheden, og det er en form for selvcensur. Begge dele er yderst beklagelige, og vi håber, at vi inden alt for længe atter kan komme i en situation, hvor vi kan slås om samfundets indretning, herunder religionens rolle, med ord, pen og stemmeseddel og ikke med vold, terror og mord. Men indtil det sker, er det vigtigste, at bogen udkommer, så den religionskritik og -debat, der bliver stadig mere nødvendig, kan fortsætte.

Overskuddet går til at støtte ytringsfriheden

For at sikre dette formål har vi også besluttet, at overskuddet fra denne bog går til at støtte formål i overensstemmelse med ånden i "Jesus og Mo": Det vil sige kampen for ytringsfrihed, herunder især religionskritik. Og helst på den trods alt godmodige og drillende måde, det sker på i denne tegneserie.

Sådan køber du bogen

For at sikre største mulig anonymitet udbydes bogen til salg via den engelske hjemmeside jesusandmo.net. Her kan du finde anvisninger på, hvordan du overfører pengene til en anonym konto, hvorefter du vil få tilsendt bogen. Der er også en mailadresse, du kan skrive til.

